

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τμήμα μείζονος συνθέσεως)

της 1ης Μαρτίου 2005

στην υπόθεση C-377/02 (αίτηση του Raad van State για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Léon Van Parys NV κατά Belgisch Interventie- en Restitutiebureau (BIRB) ⁽¹⁾

(Κοινή οργάνωση των αγορών — Μπανάνες — Συμφωνία ΓΣΔΕ του 1994 — Άρθρα I και XIII — Συμφωνία-πλαίσιο της 23ης Απριλίου 1993 μεταξύ της ΕΟΚ και του ομίλου της Καρθαγένης — Άμεσο αποτέλεσμα — Συστάσεις και αποφάσεις του Οργάνου Επιλύσεως Διαφορών του ΠΟΕ — Έννομα αποτελέσματα)

(2005/C 106/06)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

Στην υπόθεση C-377/02, με αντικείμενο αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 234 ΕΚ, που υπέβαλε το Raad van State (Βέλγιο), με απόφαση της 7ης Οκτωβρίου 2002, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 21 Οκτωβρίου 2002, στο πλαίσιο της δίκης Léon Van Parys NV κατά Belgisch Interventie- en Restitutiebureau (BIRB), το Δικαστήριο (τμήμα μείζονος συνθέσεως), συγκείμενο από τους Β. Σκουρή, Πρόεδρο P. Jann, C. W. A. Timmermans και A. Borg Barthet, προέδρους τμήματος, J.-P. Puissochet, R. Schintgen (εισηγητή), N. Colneric, S. von Bahr, Γ. Αρέστη, Μ. Plešič, J. Malenovský, J. Klučka και U. Løhmus, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: Α. Tizzano, γραμματέας: Μ.-F. Contet, κύρια διοικητική υπάλληλος, εξέδωσε την 1η Μαρτίου 2005 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Ένας επιχειρηματίας, σε περιστάσεις όπως αυτές της υποθέσεως της κύριας δίκης, δεν δύναται να προβάλει ενώπιον δικαστηρίου κράτους μέλους ότι μια κοινοτική ρύθμιση είναι ασύμβατη με ορισμένους κανόνες του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου, ακόμη και αν κήρυξε την πιο πάνω ρύθμιση ασύμβατη με τους κανόνες αυτούς το Όργανο Επιλύσεως Διαφορών που προβλέπεται από το άρθρο 2, παράγραφος 1, του Μνημονίου συμφωνίας σχετικά με τους κανόνες και τις διαδικασίες που διέπουν την επίλυση των διαφορών, το οποίο αποτελεί το παράρτημα 2 της Συμφωνίας για την ίδρυση του Οργανισμού αυτού η οποία εγκρίθηκε με την απόφαση 94/800/ΕΚ του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1994, σχετικά με την εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας σύναψη των συμφωνιών που απέρρευσαν από τις πολυμερείς διαπραγματεύσεις του Γύρου της Ουρουγουάης (1986-1994) κατά το μέρος που αφορά θέματα που εμπίπτουν στις αρμοδιότητές της.

⁽¹⁾ ΕΕ C 7 της 11.01.2003.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τμήμα μείζονος συνθέσεως)

της 15ης Φεβρουαρίου 2005

στην υπόθεση C-13/03 Ρ: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Tetra Laval BV ⁽¹⁾

(Αναίρεση — Ανταγωνισμός — Κανονισμός (ΕΟΚ) 4064/89 — Απόφαση με την οποία διαπιστώνεται η έλλειψη νομιμότητας αποφάσεως διατάσσουσας τον χωρισμό επιχειρήσεων, ως συνέπεια της ελλείψεως νομιμότητας προγενέστερης αποφάσεως με την οποία διαπιστώθηκε το ασυμβίβαστο μιας συγκεντρώσεως προς την κοινή αγορά)

(2005/C 106/07)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Στην υπόθεση C-13/03, με αντικείμενο αίτηση αναίρεσεως δυνάμει του άρθρου 49 του Οργανισμού ΕΚ του Δικαστηρίου, ασκηθείσα στις 8 Ιανουαρίου 2003, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: Μ. Petite, Α. Whelan και Ρ. Hellström), όπου ο έτερος διάδικος είναι: Tetra Laval BV, με έδρα το Άμστερνταμ (Κάτω Χώρες) (δικηγόροι: Α. Vandencastele, D. Waelbroeck και Μ. Johnsson, καθώς και από τους Α. Weitbrecht και S. Völcker), το Δικαστήριο (τμήμα μείζονος συνθέσεως), συγκείμενο από τους Ρ. Jann, πρόεδρο του πρώτου τμήματος, προεδρεύοντα, C.W.A. Timmermans, Α. Rosas (εισηγητή), προέδρους τμήματος, C. Gulmann, J.-P. Puissochet, R. Schintgen, N. Colneric, S. von Bahr και J. N. Cunha Rodrigues, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: Α. Tizzano, γραμματέας: L. Hewlett, κύριος υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 15 Φεβρουαρίου 2005 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Παρέλκει η έκδοση αποφάσεως επί της αιτήσεως αναίρεσεως.
- 2) Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων φέρει τα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 70 της 22.03.2003.